

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 21 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, în privința inculpatului

*Ilașco Alexandru XXXXX, născut la
XX XXXX XXXX în s. XXXXX, r-nul XXXXX, locuitor al
mun. XXXXX, str. XXXXX XX, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>02.10.2017 – 21.11.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>29.11.2017 – 16.01.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.04.2018 – 30.05.2018.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 21 noiembrie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ilașco Alexandru a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 15.000 lei.

Cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei chimice în mărime de 1680 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că pe parcursul anului 2017, inculpatul Ilașco Alexandru, aflându-se la domiciliul său din str. XXXXX XX, mun. XXXXX, urmărind scopul consumării drogurilor, în repetate rânduri, a procurat de la Ceparski

N. droguri și anume marihuană a câte 1-2 gr, la prețul unui gram de 200 lei, iar la 30.06.2017, între orele 17:10 – 19:10, în cadrul percheziției corporale a lui Ilașco A. și domiciliul acestuia de pe str. XXXXX XX, mun. XXXXX, au fost depistate droguri destinate consumului personal, și anume: substanță solid-cleioasă sub aspect de 2 bulgări cu cantitatea de 0,567 gr., ce reprezintă hașiș, care se atribuie la substanțe stupefiante, adică droguri în proporții mari, masă vegetală uscată și mărunțită cu cantitatea de 0.145 gr, ce reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțe stupefiante, adică droguri în proporții mici, precum și o piuliță de metal cu depuneri de rășină cu canabis cu cantitatea de 0,24 gr, care se atribuie la stupefiante, adică droguri în proporții mari, iar în cadrul percheziției automobilului de model „Renault Megane Scenic” cu n/î XXXXX, ce aparține lui Ceparski Nicolai, efectuată la 30.06.2017, orele 18:00, în stradă în fața casei lui Ilașco A. de pe str. XXXXX XX, mun. XXXXX, au fost depistate droguri destinate comercializării lui Ilașco A. și anume 5 pachețele de tip ziplock cu masa vegetală uscată și grosier-mărunțită cu cantitatea de 3,57 gr., ce reprezintă marihuană, care se atribuie la substanțe stupefiante în proporții mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, că aceste probe dovedesc vinovăția lui și i-a încadrat acțiunile în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, adică procurarea și păstrarea drogurilor, săvârșită în proporții mari, fără scop înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară, este căsătorit, are 2 copii, că circumstanțe agravante nu s-au stabilit, concluzionând că corectarea lui este posibilă prin stabilirea pedepsei sub formă de amendă.

La fel, instanța a statuat că conform art. 227 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod de procedură penală, expertul, specialistul, au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

După cum urmează din materialele cauzei, suma de 1680 lei solicitată de către procuror de a fi încasată din contul inculpatului constituie cheltuieli legate de întocmirea raportului de expertiză chimică.

Conform art. 143 alin. (1) pct. 6), alin. (2) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea cazurilor când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză. Plata acestor expertize judiciare se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Astfel, cheltuielile privind efectuarea expertizei chimice, precum și cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în scopul stabilirii adevărului în cauză, în temeiul art. 227, 228 Cod de procedură penală, nu constituie prin sine cheltuieli judiciare care urmează a fi încasate din contul inculpatului.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Rîșcani, Roman Recean, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri,

prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei chimice în mărime de 1680 lei.

Apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei, instanța a ignorat prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal, potrivit căror mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale.

Astfel, chiar dacă în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, limita minimă nu poate fi mai mică decât cea prevăzută în partea generală a Codului penal.

Totodată, conform art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Instanța nu a încasat din contul inculpatului cheltuielile judiciare, admitând interpretarea eronată a dispozițiilor normelor legale privind achitarea cheltuielilor judiciare. Deși procurorul în cadrul dezbaterilor judiciare solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizei chimice în sumă de 1680 lei, instanța a respins solicitarea respectivă.

Aplicarea unei pedepse sub formă de amendă sub limita prevăzută de lege în privința inculpatului și fără încasarea din contul lui a cheltuielile judiciare ar atrage după sine neasigurarea scopului pedepsei penale și anume reeducarea inculpatului, restabilirea ordinii de drept, ba din contra într-un mod tacit va favoriza condamnatul să comită fapte analogice pe viitor, conștientizând că în urma comiterii lor nu va suporta cheltuieli și nu va fi obligat în conformitate cu normele legale de a le achita cauzând astfel cheltuieli statului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța a reținut că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a respectat prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal și i-a stabilit ultimului o pedeapsă echitabilă.

Art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede pedepse cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale, cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.

Potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, pedeapsa cu amendă, în mărime de 300 unități convenționale, stabilită inculpatului prin sentință, se încadrează în noile limite, din care considerent argumentele procurorului în partea pedepsei, nu pot fi reținute ca fondate.

Conform art. 143 Cod de procedură penală, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Potrivit art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În conformitate cu art. 228 alin. (4) Cod de procedură penală, expertul, specialistul, au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile când le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu.

Conform art. 15/2 alin. (2) al Legii nr. 1086 din 23.06.2000, cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale expertiza în cauzele penale se efectuează de către expert fără perceperea taxei.

Ordonanțele din 03.07.2017 și 30.07.2017, privind efectuarea expertizei chimice au fost numite de ofițerii de urmărire penală, astfel aceste acte procesuale constituie o măsură procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Prin urmare, respectivele rapoarte de expertiză, au fost dispuse, având la baza dispozițiile imperative prevăzute la art. 143 Cod de procedură penală, iar alin. (2) al normei indicate prevede că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

În cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Astfel, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a ignorat prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal, potrivit căror mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000 unități convenționale. Astfel, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În circumstanțele date, pedeapsa aplicată nu corespunde prevederilor legale, fiind stabilită sub limita minimă prevăzută în partea generală a Codului penal.

Potrivit art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Conform alin. (3) al aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alin. (3) al normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Totodată, legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

Prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, prin urmare soluția instanței de apel de a respinge încasarea acestor cheltuieli este greșită.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 3 alin. (2), 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a

limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise.

Or, în cazul în care limita minimă a pedepsei amenzii prevăzute în art. 217 alin. (2) Cod penal este de 400 unități convenționale, iar raportată la regula din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală – 300 unități convenționale, luarea în calcul a celei stabilite în art. 64 alin. (3) Cod penal, adică de 500 lei, ar reprezenta o interpretare defavorabilă inculpatului, neconformă cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod, deci inacceptabilă potrivit art. 3 alin. (2), 75 alin. (1) Cod penal.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Totodată, instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluția încasării cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 6), alin. (2) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, în cazurile când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, iar plata acestor expertize judiciare se face din contul mijloacelor bugetului de stat, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi făcute din contul mijloacelor bugetului de stat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării în aspectul vizat.

Este și de remarcat, că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei și a cheltuielilor judiciare (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei și a cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în respectivul recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în

acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar declarat este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 21 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, în privința inculpatului Ilașco Alexandru XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco